

Szerkesztési iroda.

Főmr. Szt. Ferenciek háza, eme let, balra. — Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény **Margitai József** szerkesztő névre küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Flóop könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyitlitterek és hirdetések.

Hirdetéseik jutányosan számíttatnak

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Egész évre 6 frt
Fél évre 3 frt
Negyed évre 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetéseik meg elfogadottak:
Budapest: Goldborger A. V. & Co.
Eckstein B. Irod. Hird. Csom. B.
Schalek H., Dukas M., Oppelk A.,
Daube G. L. és társai és Herold
Brünnen: Stern M.

Nyitlitter petisora 10 kr.

MAGYAR ÉS HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A „Muraközi társadalmi és közérlelő szöveggyűjtemény”, a „Csáktornyai takarékpénztár”, a „Muraközi takarékpénztár”, az „Alad-Muraközi Takarékpénztár” és „Önszógyűjtemény” a „Muraköz-hegyvidéki közművelődési „Önképzőkör” hivatalos közlönye.

Dolgozzunk.

Az évről-évre növekedő fényezés és a szintén folytonosan terjedő nyomor, áldást-hozó ellensúly gyánadt, kényszerűséggelként tüntetik föl a munkát, melyhez nem csupán a szó teljes értelmében »éhez és nyomorult« folyamodik, hanem melynek hívei egyre szaporodnak, a közép- és hivatalosfályban, nyugdíjasok családjában, sőt a főnemességénél is. Nem csupán a mindennapi kenyér megkeresésére vivott keserű küzdelem kényszeríti a munkára, hanem már nagyon sokan okosodtak meg annyira, hogy rendezett, de szűk életmódjuk mellett is, kereset után vágyjanak és azt azzal szaporítsák, hogy legatább a nap néhány óráját szenteljék arra, hogy természetadat tehetségüket kézi vagy szellemi munkával megfelelően értékesítsék.

Ámbár általán véve, különösen a női nemnél, örvendetes haladást tapasztalunk a munka tekintetében, még se tagadható, hogy — különösen az agyvezelt »műveltek« közt — még igen sok apró gyengeség, balgaság és előítéleti divok, melyeket a munkával hoznak összeköttetésbe.

Vannak emberek, kik munkaröstekek; ezeken nem lehet segíteni. Oly emberek ezek, kiknél a közöny hatalmasabb az éhségnél; oly emberek ezek, kik a munkát büns természetli szenvednek tekintik, oly emberek, kik,

a szükségétől kényszerítve mégis megkeresnek néhány garast, de keresményüket oktanul elfecsérlik s aztán ismét henyéségre adják magukat. Azokról is akarok említést tenni, akik munkagrávákat, kik kicsinyes társadalmi aggályok miatt szegyenlik a munkát, s azt ugyszólván titokban üzik.

Vannak »szegénylős szegények«, azaz oly emberek, kiket betegség vagy egyéb körülmény megakadályoz abban, hogy megkeressék kenyerüket és végső kétségbeesésükben felebaráti jótékonyághoz kénytelenek folyamodni. De hogy létezhesenek oly emberek, kik szegyenek dolgozni, csupán lopva teszik, ha senki sem veszi észre, mintha bűn volna, ez örökké érthetetlen fog maradni és az ily szegény, az ily gyáva-ság nem feddhető eléggé szigoruan. Szolgálni nem szegyen, még kevésbé pedig dolgozni, föltéve, hogy pontosan végezzük szolgálatainkat, megfelelően teljesítjük munkánkat. Ha már nem akarunk lefelé nézni, tekintünk fölfelé, nézzünk körül a jobb körökben, nem szolgál-e az arkladók is népének, nem dolgozik-e érte áradhatlanul? Nem szolgál-e a hivatalnok az államnak, a katona hazájának, a lelkész egyházának, az orvos a szenvedő emberiségnek? Nem látunk-e mindig és mindenütt köcsönös kiegészítést? Vagyontalanokra vagy pedig korlátolt vagyontalankra nézve csupán két lehetőség létezik: az egyik abból áll, kezét összetenni, mindent

lstenre bízni, rokonainak, barátainak és ismerőseinek terhére esni és alamizsnából élni, mely mellett a legtöbb esetben még nagyizolnak is. Gyakran hallhatni e mondatokat: »Csak nem nélkülözhetem ezt vagy amazt!« Már pedig komoly akarat mellett sokat nélkülözhetünk és sokat tehetünk.

A második lehetőség az, addig nyújtózkodni, a meddig a takaró ér, gazdálkodni azzal, a mit keresünk. Azt kérдем minden részrehajlatlan embertől: mi tisztességesebb a kettő közül? A felelet könnyű. Miért ne a becsülettel keresett, egyszerű vacsorám miért ne eshetnék ép oly jól, mint a gazdagnak dús vacsorája, melyhez a pezsgőt gyakran hitelbe veszik? Miként lehetnek oly emberek, kik a legnagyobb lelki nyugalom mellett fényesebben élnek, mint azt viszonyaik megengedik, a nélkül, hogy aggdóva ne gondoljanak a holnapra, melyet teljes-séggel nem kerülhetnek ki?

Ki becsületlen munkában szegényt lát, az vagy korlátolt elméjű, vagy a vele fel-növelt előítéleteknek annyira rabja, hogy teljesen képtelen tárgyilagosa gondolkozásra.

A mai felüdtek, a jobb körök képviselői s még inkább képviselői gyakran sim-lenek abban a gyöngeségben, hogy szigo-ruan titkolják azt, hogy dolgoznak vagy pe-dig a munkát c-akis »időtöltésnek« mondják, »hogy valaki orrát fintorgassa.

A „Muraköz” tárczája.

Köszörüsorszag.

Már annyit csak elarulok országvilág előtt, hogy ez a nevezetes ország a — Muraközben van.

Egy bátyám látogatására mentünk az elhunyt Karácsonkor és ha senki se figyelmeztet reá, ész-reveszem, hogy mikor értünk Köszörüsorszag hatá-rába: szörnyű csintalan lett abban a pillanatban a zsebkésem. A társaság minden tagja hasonló megfigyelést tett egy-egy körömvágóval, vagy más czelura használt késsel, sőt maga a tñrelemből taragott Paji kocsis is vajakált a csizmaszárában, — a borotvája volt ott. Valóságos lázadású fa-jult a nyugtalanság, mikor a bíró háza előtt gör-dült el koc-sink. Fekete táblára volt felírva: köz-ségi bíró.

Valami lehangelő bus érzés lepett meg, mi-kor arra a fekete táblára esett tekintetem Azok-ból a tökéletlen fehér betűkből, a mulandóság falra írt pusztaságából én nemcsak azt olvastam le, amit fentebb leírtam, hanem azt, hogy abban a házban kikiszörülhetlen esorbája van a boldog-ságunk.

Az én nagyrabecsült bátyám, tisztelőhői tagja a köszörüsorszag tanácsának, azt mondta hogy azokból az apró, titészpornal bélelt, papírral telersgatott ablakocskákból még nem rég olyan két csillag fénye dirigálta Köszörüsorszag leveinte fiait, a minőt a legfinomabb aczéborotvából sem ver ki a pergő köszörűkő.

Elhíhetik kérem, milyen óriás módon felseli-

gáza kíváncsiságomat ez a képletes beszéd. Nem követlek magánam semminemű érdemet azért, hogy most már szorgos utánjárás után kedves olvasóimnak elmondhatom a köszörüsorszag ci-silagok problémáját. Ne féljenek semmit kérem szé-pen, nem kell ide semmitse tudomány, olyan egy-szerű az egész, hogy megtehettem két vármegye tolonczosási irataiból. Csak addig legyenek türelimmel, míg azt a két csillagot megnevezem.

Köszörüsorszag bírójának a jámbor Stíngl Franznak, egy idevetődött németnek a felesége már régen az anyagalok paraplját földozza, de hagyott maga után egy kis szőzke leányt, Lizit. Mikor Lizi átéte a tízenyolezadik tavaszt, félór szág köszörűse jött el massze hazájából. hogy gyönyörködjek benne. Szép is volt nagyon! Olyan volt az arca, mint a vadrózsa, milyen erdőszáma-ri virít Köszörüsorszag határában; szép aranyhaja babonás háló, melven egész sor legény vergődött. Irigy emberek azt mondják, hogy azért a hajért választották meg az apját bírónak.

De a szép Lizi nem akarta elhinni, hogy szép. Az a kis borzas pudri volt a játszóháza, mely elkísérte őket vándorutjukban. Játéktárgyai várvéres elevenképek, rajtuk a Szűz Anya képe, melyekre ha rálehelnek összezugsorodnak. Addig fogadta el bucsulónak ezeket az elevenképeket a szép barna Fritztől, addig lehelt az rá szerel-mes enyelgések közt, hogy Liziből is elevenkép váltott, s azóta nem szerette a pudrit. A község nagy fedett kutja alatt ha öszgyűlt a leány s legényereg, a barna Fritztől folyt a szóbeszéd. Különös is nagyon! Maskor ő kóborolt legtöbbet, s csak néha tért haza beteg öreg anyja látogató-sára, s most, — aranyvással sem csalogtának ki a határból. Hja aranybillanc az a szép aranyhaj, az t rtyja fogva. A legények közül sokan irigyel-

ték azt a rabételet, hol méznél édesebb csókkal tartják a rabot, s szép asszony a tömlőzartár!

Egyszer azonban fényes galléru katonák el-vittek Fritzet. A szép Lizi alig birt a könnyevet. Csakhogy furca-patak a szem patakja, bármily erősen is fakadjon is vize, egy melegebb, forróbb sugár felitaja mindjárt. — Mindig ritkábban jött Komáromból az izenet, s ha vándorutra indult egyik másik köszörűs, nem izent vissza a szép Lizi. A falu másik végére meg mért izenjen, mi-kor onnan eijönnek az izenétért, ölelésért és c-ökért. Olyan az elevenkép, akáki leheljen reá forrón, melegen, — megmozdul. Pedig a szőke Johann, ah, az olyan forrón tudott ölelni, csó-kolni, hogy az elevenkép szive megolvadt. Is a leányok a falu kuljánál na beszétek is Johann-ról, azt mondták: szegény-szegény Lizi! A falusi cséputelegrammok utján eljutott sok íja-ija a a rozsi hírek egész az öreg S íngl jámbor, békes-séges hajlékáiig. Forgott is a feje, mint a köször-űkő, mikor aztán kijőzanodott, volt akkor mit hallani. Elővette jódes anyanyelvének minden olyan kifejezést, mely abban a haragos helyzetben épen helyénvaló volt.

Egy donnervertett követő szelviharral elre-pült az elevenkép Johannostul. A szegény Öreg Franc: papának negyedik stáczióruil izentek, hogy eijen boldogul.

Czigány, komédiás, köszörűs, mindenik ha-zátlan a hazában. Ott lakik, hol a nap felkel, lemegy, országút az utmatatója, ország világ a pihenő tanfája. Gyöngye vállát megtörtö a nehéz batyú, lábát az ut kövé; az az egy kis viganó, mit magával lopott, rongyokba foszlott.

BELLOSITS B.

(Vége köv.)

Hozhatnánk elő egyes eseteket, midőn ez vagy amaz szegyele, hogy behajtsa becsülettel keresett pénzt, csupán azért, mert ez esetben le kellett volna tennie a névelenség álcáját és megvallania: »dolgoztam! Meg kell elégedniünk amaz óhaj kifejezésével, vajha a felősek és munkagyávák végre lemondának gyöngeségükről és minden ürügy nélkül nyíltan megvallának: »Dolgozunk, mert kénytelenek vagyunk, mert pénz akarunk keresni.« E nyílt bátorság az ő javukra esnék és abbéli öntudatuk, hogy őszintén járnak el, növelné tevékenységüket és munkakedvüket, mert a munka a legjótékonyabb gyógyszer az élet küzdelmében, erősít és üdít és a saját munkaerőben vetett bizalom nyomatékosabb minden idegen segítségnél, melyet különben is a legtöbb esetben megalázó alamizsnának tekintünk. Ki szegyenli a munkát, önmagát fosztja meg az élvezetől és eltaszítja magától a leghebbe barátot a lelki szenvedések válságos pillanataiban, pedig ezek ellen egyetlen ember lélek sincs vértveze.

Karcfalvi.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **A második gyógyszerár felállítására** ügyében Csáktornyan újabbán ismét mozognak. Hallomás szerint több vállalkozó részéről adották be kérvény.

— **Építkezések.** Az új vasuti indóház a hét végén teljesen fedél alá kerül, úgy, hogy a belső munka kezdetét veheti. A veranda vasszerkezete is megérkezett már. A vasuti vendéglő számára két terem építettett, kapcsolatban az indóház helyiségeivel — A varazsdi-utcában Hegedűs Béla grófi fő számvevő épített csinos házat, mely díszére fog vállalni a városnak. — A képezde tor nacsarnoka is 1—2 hét múlva készen lesz.

— **Az új indóház** áthelyezése miatt a vasúthoz vezető út is más irányt nyert Ennek folytán különösen a gyalogközlekedés szerfelett megnehezült, amennyiben csak kerülő uton lehet az indóházhoz jutni. Amint örömmel értesülünk, a vasuti társulat a közönség számára a régi gyalogutat az építkezések befejeztével ismét meg fogja nyitni.

— **Város párviald** volt e hó 21-én reggel 7 órakor Varazsdon. Két tartalékos tiszt mérközött össze karddal. Az egyik (Pecsnornik Miklós joghallgató) fején kapott vágást, a másik (Kopeczki eszékai gyógyszerész) arczán súlyosan megsebesült, úgy hogy orra csucsát ellenfele levágtatta. A kihívótól Kopeczki volt. A segítők varazsdi dzsidák és honvédtisztek voltak.

— **A mura vasuti hid** építését Mura Szerdahelyen a mult héten be kellett szüntetni a nagy áradás miatt, ami kárt is okozott az oszlopokat körülvevő vízmentes kerítésnél.

— **Adó tárgyalás.** Csáktornyan a III-od oszt. kereseti adó tárgyalása még mindig tart. Legelőkeltebb volt e hó 23-ika, amidőn a perlatikai kerültek a sorra és az ezt követő napok, amidőn Csáktornya volt a sorrenden. A bizottság a következő rendben és összegben állapította meg egyesek III. oszt. keresetadóját: Orvosok: Dr. Krasovetz 60 frt, dr. Schwarz 46 frt, Szirtzy 31 frt, dr. Wolf 9 frt. Állatorvosok: Fink János 20 frt., Weisz M. 5 frt. Gőnez gyógyszerár 54 frt. Singerné bába 4 frt, Fink F. bördélytész 40 frt. Ziegler kir. közjegyző 70 frt. Ügyvédek: Zakál 60 frt, Wollák 50 frt, Sárosi 30 frt, dr. Bárdi 30 frt, Molnár kir. végrehajtó 20 frt Margitai szerk. 3 frt. Gabonakereskedés után: Hirschmann 415 frt, Graner 266 frt 40 kr, Wettendor-

fer 153 frt 50 kr., Neumann Mór 75 frt Neumann Miksa 211 frt 20 kr. Mayer testv. 67 frt. Benedikt 76 frt, Neumann J. 12 frt. Löbl M. 70 frt Hochsinger 30 frt. Rosenberg L. 15 frt. Kohn H. 10 frt, Polák 6 frt, Weisz D. 5 frt, Schlesinger M. 8 frt. Morandini építőmester 100 frt. Kereskedések vegyes czimen: Rosenberg L. 96 frt Löbl 43 frt. Kohn 40 frt. Winter 5 frt. Hanke 48 frt. Rosenberg R. 54 frt. Beryák Károly 35 frt. Czvetkovits 28 frt. Mayer testvérek 85 frt. Strahia testv. 60 frt. Graner 85 frt. Tódr 55 frt. Mózes 40 frt. Heinrich 50 frt. Fink testv. 25 frt. Kárász 20 frt. Neumann J. 20 frt. Csakathurner 20 frt. Neumann V. 60 frt. Mayer S. 60 frt. Neumann N. 50 frt. Neuwit 16 frt. Rosenberg Zs. 18. Welisch 15 frt. Pollák D. 10 frt. Fischer V. 5 frt. Dolencec 8 frt. Pollák 25 frt. Pollák József 20 frt. Fischel 35 frt. Herlinger 12 frt. Szieber 20 frt. Mind a felek, mind pedig a kincstár képviselője több ízben éltek telebbezési jogokkal.

— **Tűzvész.** Mura-szent-Mártonból írják: Ma jul. 23. nagy remélt volt falunkban. Dél előtt 11 óra tájban megkondult a vészharang, jelezvén oly veszedelmet és csapást, mely végpusztulással fenyegette községünket. Különösen most, mikor a mezei gazda már haza vitte egy egész év reményeinek tárgyát s egy egész év fáradsámainak gyümölcsét, mindennapi kenyerét, most látni, hogy mindez túsibe meg a szó szó szoros értelmében, hogy semmivé lesz mindene, hajléka, telei csúré, marhája — már a gondolat is kétségbejött. A község kelő közepén kigyulladt a kovacs-műhely szalmateteje, s egy pillanat alatt lángokban álltak az ezen műhelyhez jobbról s balról hozzáépített melléképületek: egyikfelől a község szalmafedeles színye, melyben tűzfecskendőjét tartja, másiktól Krisztócs asztalos pajtája, óla s istállója. Mindezek padlása tele volt rakva szalmával, mely bő tapalékot nyújtott a bűsz elemnek. A község lakói hátat adnak Istennek, hogy teljes szélesedőn lévén, a szomszéd házak óva maradtak, s a lángok csak felfelé csapkodtak magasan. De a lakosok maguk részéről is mindent elővettek a tűz localizálására s eloltására. Mindentől hordták a vizet, még a Mura mellett legelő töcsákból is töltötték a hordokat, melyeket a helybeli lakosok lovaival szállították a vész helyére. A szomszéd kutak hamar ki voltak merítve, s távolabb is kellett vizért menni. Fél jókor érkezett a grófi uradalom újvári ispánságának feockendője is, mely hathatós segítséget nyújtott a vész leküzdésében. Tekintve azon kedvezőtlen körülményt, hogy egy esekély térre terjedő tűzvészről is a kutak mily hamar kimerülteknek, nem lehet eléggé buzditani a lakosokat arra, hogy mindenik asszon kutat a telkén. Mert nagyobb tűzvész esetén tehetetlenül kellend szemlélniök a lángok elhárítását. Mire megessendül a déli harangzó, a vész le volt győzve, s a kovacs-műhely ögnék meredő csupasz kényenye s a megmaradt kormos gerendák intik az embereket gondosabb elővigyázatra, mert legtöbb esetben, mint most is, a tűzvész az emberek gondatlanságának s vigyáztalanságának következménye. A kovacs-műhely teteje s; adlása csupa szalma, s mondják, hogy a tűzhely szeleőlyuka is szalmával volt bedugva. Azon egyének közül, a kik a legnagyobb buzgósággal s egészségük veszélyeztetésével fáradoztak a közreműködtek a tűz gyors eloltásánál, megemlítendőnek tartom Ditrich kényenyepőrt, a ki két legényével épen itt időzött hivatala végső czéljából, (tovább Rosenberg helybeli kereskedő), a ki oly bátorsággal s erejének oly megfeszítésével működött közre, hogy most beteg fekszik.

— **A szomszedságból.** Varazsdról írják, hogy ott e hó 23-án a városi képviselő-testületi ülésen elhatározták, miszerint Mária Valeria királykisasszony O Fenségének Ferencz Salvatorral leendő egybekelését megünneplik. Még pedig a következőkép: 1) E hó 31-én, az egybekelés napján a városi köz- és magánépületeire zászlók tűzettek, 10 órakor ünnepélyes isteni tisztélet tartatik, délben nagy társasébed. A zászlók 5 napon át ki lesznek tűzve, mivel vasárnap, aug 3-án rendkívüli nagy néptömegű rendeztetik 3) A városi képviselőtestület elhatározta, hogy 500 frt alapítványt tesz le, melynek kamatait évenként, az egybekelés évfordulója napján öt szegény városi polgár közt osztja ki. — Kérdés: hogyan ünnepeljük meg mi csáktornyaiak az egybekelés napját?

— **Halálozás.** Klein Erzsébet boldogult Dr. Klein volt csáktornyai orvos özvegye e hó 25-én 75 éves korában Bécsben elhunyt. A boldogult végkívánása szerint ma fogják a csáktornyai izr. sarkertben örök nyugalomra helyezni. Béke poraint!

— **Tanítválasztás** volt e hó 19-én Dr. Vársárhelyen. A harmadik tanítói állást Mursics Lukács, a csáktornyai képezde ez idén végzett okleveles növendéke nyerte el. Csak egy pályázó jelentkezett.

— **A déli vasut** vonalain ez évi szeptember 1-én mérsékelt személydíjszabás lépett életbe. A nevezett vasut magyar vonalain a mérséklés annyiból fog állni, hogy az eddigi 15 százalékos arany agio pótlékot elengedik. Ugyanannyival mérséklék a déli vasut osztrák vonalain a személy-tarifákat 300 kil méter távolságig, ellenben 300 kilométeren túl 400 kilométerig a mérséklés 20 százalékra, 400 kilométeren túl pedig 30 százalékra fog rugni.

E hó 31-én, az egybekelés napján a városi köz- és magánépületeire zászlók tűzettek, 10 órakor ünnepélyes isteni tisztélet tartatik, délben nagy társasébed. A zászlók 5 napon át ki lesznek tűzve, mivel vasárnap, aug 3-án rendkívüli nagy néptömegű rendeztetik 3) A városi képviselőtestület elhatározta, hogy 500 frt alapítványt tesz le, melynek kamatait évenként, az egybekelés évfordulója napján öt szegény városi polgár közt osztja ki. — Kérdés: hogyan ünnepeljük meg mi csáktornyaiak az egybekelés napját?

— **Halálozás.** Klein Erzsébet boldogult Dr. Klein volt csáktornyai orvos özvegye e hó 25-én 75 éves korában Bécsben elhunyt. A boldogult végkívánása szerint ma fogják a csáktornyai izr. sarkertben örök nyugalomra helyezni. Béke poraint!

— **Tanítválasztás** volt e hó 19-én Dr. Vársárhelyen. A harmadik tanítói állást Mursics Lukács, a csáktornyai képezde ez idén végzett okleveles növendéke nyerte el. Csak egy pályázó jelentkezett.

— **A déli vasut** vonalain ez évi szeptember 1-én mérsékelt személydíjszabás lépett életbe. A nevezett vasut magyar vonalain a mérséklés annyiból fog állni, hogy az eddigi 15 százalékos arany agio pótlékot elengedik. Ugyanannyival mérséklék a déli vasut osztrák vonalain a személy-tarifákat 300 kil méter távolságig, ellenben 300 kilométeren túl 400 kilométerig a mérséklés 20 százalékra, 400 kilométeren túl pedig 30 százalékra fog rugni.

Egy veleg.

(A legjobb mód.) Fülöpnek, Macedonia királyának udvarnokai egy alkalommal árulkodtak, hogy egy bizonyos udvarnok rosszat beszél felele és igazságtalannak tartja őt. Azért amaz udvarnokot meg kelene büntetni. — Kélször is meg kell nézni, vajon én magam nem adtam-e alkalmat arra, hogy udvarnokom rosszul vélekedjek felelem? mond a király. Kikérdezte a vádlottat, vajon kapott-e valamiké a királytól ajándékot, és értesítvén, hogy udvarnokka soha semmit sem ajándékozott nem kapott tőle, noha megérdemelte volna: küldött neki szép ajándékokat. — Nemsokára értesítettek udvarnokai a királyt, hogy most már nem ócsorolja, sőt magasztalja őt. — Lassátok! — mondja Fülöp — én jobb módot tudok mint ti. — Azért a királyok mindig maguk az okai, hogyha a nép nem szereti őket, pedig van a kezükben elég mód arra, hogy megszerettessek magukat!

(A nőknök.) Egy fiatal asszony egy idősebb asszonyt arra kérte, árulná el titkát, mellyel férje szeretetét le tudja kötni, hogy használva azt, férje szeretetét ő is megnyerhesse. — Nekem semmi más titkom nincs, — válaszol az okos asszony — mihothgy azt cselekszem, ami neki kedves, ami neki tetszik és szívesen töröm azt, ami nekem nem tetszik. — És ezen eljárásom mellett soha sincs köztünk semmiféle viszály.

(Idegen testek a tojásban.) A főtt-tojást kedvelők és általában gazdasszonyaink nem is gondolnak arra, hogy a tojásban idegen testek is lehetnek. Pedig ez be van bizonyítva. Nemrég Gasteinban egy orvos egy főtt-tojás belsejében többszörös csigaalakú s tekervényes lószórt talált. A lószórt mélyen a tojás sárgájába s felérébe volt rejtve. Dr. Zürn lipcsi tanár egy tojásban a tyukoknál előforduló héliféregre akadt. Darest nevű úri ember egy tojásbelsejében korpa-héja-csákát és Dr. Leuchard tanár lipcsében kávészemet talált egy tojásban. Éppen így konstatáltak tojásokban penészgombát, rovarok s kövecskék részzeit, homokot kis tollakat sat. A szakemberek úgy magyarázzák meg e tüneményt, hogy idegen testek még akkor kerülhetnek a tyúk belsejében a tojásba, mikor a képződő tojás még nincs

bevonva mészanyaggal. Az idegen anyagot a tyuk ugy eszi meg.

(Házi Szárnyasaink) illusztrált baromfi-tenyésztési szakkap, (szerkeszt. Parthai Géza, előf. ára negyedévre 1 frt legutóbbi számának tartalma: Haladjunk, A Dorking-tyukok, Idegen testek, A kopasznyaku tyuk, Érdekes kakas, Fehér minorka, A baromfi tenyésztés jövedelmezősége, A pulyka-fiak nevelése, A Smaragd-kacsa, A ludak kopaszítása, A baromfidőről, A tyukok kosz- betegsége, Két kipróbált orvosság, Galamb tenyésztés, A pap galamb, A hullámpapagály tenyésztése, A kosorru tengeri nyul, Vegyesek. — Ajánljuk baromfi-tenyésztés- sel foglalkozó olvasóinknak.

(Látogatások.) Valaki panaszkodott, hogy rokonai nagyon sűrűn látogatják. — Különösen nagynénem, mondá, évenként kétszer látogat meg és mindannyiszor fél évig marad nálunk.

CSARNOK.

A rátóti pad.

Kurucz állapotban már sokszor valának Jámбор lakósi jó Rátót falvának; De hármít hozott is adáz sorsuk rájok, Csak kimenté őket jegyzőjük, birájak; Azaz hogy... de hiszen jól tudja mindenki... Hogy mentési dolguk mikor, mire ment ki... Ezekről szólni hát nincs is szándékum; Nem lovagolok én agyon hajtott lovon!...

Oly esetet tudok, mely egészen új még. Hát vele a sötétre ugyan mért bujnék? Napvilágra hozom! hadd mulasson rajta, Aki talán éppen ilyesmit óhajta.

A mult nyáron történt. Én nem valék ottan, De bizonyos szájból titokban hallottam: Templom építéskor maradt meg egy szál fa, Ez lett ama szóban lévő padnak szánya. El is készítették még pedig Veszprémben! Tizenkét emberre volt számítva éppen. A templomhoz közel fel is lett állítva, S mikor a haragszó a hívőket hitva, Ezen gyűltek egybe esküdő uraimék. S ha betakarodott már mind a többi nép, Szép rendben ugy mentek be legutójjára, A Mindenhatónak hön imadására.

Folyt az idő szépen, karácsonyig; ámde Midőn az ünnepen kemény idő állt be, Csoda történt, csoda! — majdnem lehetetlen: Nem lérték a padra mind a tizenkétten! Álmélkodva egyik a másikra tekint, Hogy talán az ördög játszik velük megint... Dej'szen itt a bíró! — s ránéznek mindnyájan, Hogyha segítene a megszorult nyájon. De nem tud, barmiként törje is az eszét, És csak fejszóvalva tekintget szerzetét. Várjunk, széla később — mindjárt jön a kántor, Majd csak szól valamit — ifjú még ámbátor... — És jöve a kántor s elbeszéli neki A csodát, s kériék, hogy valamit sűtne ki, Mosolygot az ifju s így szóla nyugodtan: Egyszerű az egész: hisz már hányszor mondtam, Hogy a tárgyakat a hideg összehuzza! Meg kell nyujtani és meg lesz régi hossza. S ő kigyelmök rögtön — hat innen, hat onnan Megtögték a padot s nyujtották legottan; Kiki levett a ködmenet, bundáját!...

S hogy így huztak rajta még ötöt vagy hatot Ifju kántor uram próbát ajánlhatott... S ráérték! — s mondanák: hájba, aki tanul, Természetes dolgot nem itél az halul:

A ki el nem hiszi, amit szólt az ének, S nem tartja másnak, csak afféle mesének; Megnézni a padot menjen el ráóra, S önön szemével győződjék meg róla; S ha nem találta ott, tudakolja: hol van? Hanem azt ajánlom, hogy ne a faluban!

Moharos Gyula.

Szerk. üzenetek.

— **Ludbreg.** K Köszönjük. Levélben többet. — **Alsó-Gendra.** B Régen nem volt szerencsénk. A vakációban pedig volna nagyobb ráérése az írásra. Üdvözet! — **Dráva-Vásárhely.** Gl. Szép öntől, hogy gondol reánk. A küldeményért fogadjuk köszönetünket! — **Vendvidék.** Egy kis lánynak és Fehér rózsá (versek) nem közölhetők. — **M-Sz-Márton.** Jókor jött. Köszönet. Meglátogatunk. — **Varasd.** Pl. Köszönet a tudósításért! — **Bácz-Kanizsa.** H, Az egyik vers a naptárban, a másik a lapban fog közlő tetni. — **A-Vidovec.** B Kiadóhivatalunk által intézkedtünk.

FELELŐS SZERKESZTŐ

MARGITAI JOZSEF.

VII. TECAI

VU ČAKOVCU 27-ga JULIUSA 1890.

BROI 30.

Urednička pisarna:
Glavni pišar, fraterska hiša, lévo na koadignaciji. — S urednikom med 11 i 19 varom. — Sve pošiljke glade na sadržaja novina, naj se pošiljaju na ime Margitai Jožefa urednika vu Čakovec.
Indateljstvo:
Knjižara Fischel Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplata cena je:

Na celo leto 4 frt
Na pol leta 2 frt
Na četvrti leta 1 frt

Pojedini broj koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodne i fal računaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povuđljivi list za puk. Izlazi svaki tjeden jedankrat i to: vu svaku nedelju.

Škabienski glasnik: „Medjimurskoga podpomogajućega činovničkoga društva „Čakovečke Sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, „Dobro-Medjimurske Sparkasse“ i „Podpomogajućega društva“ „Gornjo-Medjimurskoga kulturnoga društva“.

Od društva.

(Dalje.)

Jedna fela društvih je ona, kada više plemen je skup svezano, koja vu jednoj državi pod jednem zapovedimki skup živeju. Društva ova zoveju se orsačka, zoveju se takaj puki, parodi.

Postala jesu društva različnemi načini, nego na jeden vendar jesu naredjena. Negda glava jednoga jakšega plemena podložila si je slabeše silom, negda pak zvršenosti jednoga človeka genule su druge, da se ovomu podložiju i zaufaju mu skrb svojega skupnoga dobra i naredjenje svojega branjenja ali na kratko vreme, ali za celo življenje, dapače i za svoje poslednje stegenjem, ali prez stegenja.

Bili su takaj puki i je njih vezda jošće, pri kojih više ljudi za svoje zemljake pravo onu skrb nosiju i pravo ono činiju, kaj kralj ali herceg vu državah čini. Država ovo zoveju se skupladanstva.

Naredjenje države vu jednom orsagu naj bude na ov, ali drugi način, je svigde jeden, ali više zapovednikov, kojim drugi pokorni biti moraju. Podložniki moraju imeti zaufanje vu večkju previdnost poglavarov i njihovu dobrotu. Podložniki moraju za sigurno držati, da koji zapovedaju, oni znaju, kaj državi, kaj podložnikom i celoj občini je hasnovito i nečeju drugo,

nego kaj spoznaju, da njoj je hasnovito. Nepokornost proti vsakoj naredbi mora podložnik za najveće zlo vu društvu držati, kajti po tom preprečuje se dobro, koje isčeju zadobiti poglavari.

Nebi nijedan ladavec, ali poglavar prez dopušćenja Božjega, koj vsa na svetu ravra, postal to, ali ostal, kaj je Zato veli nam sveto pismo), da ladavci od Boga jesu odredjeni, ter za dobro onih, kojim predpostavljani jesu.

Imaju ladavci dužnost i moć za dobro i sigurnost svojih podložnikov zapovedi i naredbe postavljati, na obdržavanje takovih natiravati. Prekeršitele i koji zlo činiju, kastiguвати. Moraju, kaj pravo pravično je, zadržavati, moraju braniti življenje, posebne imetke podložnikov suprot krivičnem bantuvanjem i neprijateljskem navaljenjam suprotstati.

Podložniki ali kotriği jedne države zarad dobročinstvih i obranbe, koju od ladavcev imaju, jesu dužni nje potuvati, za nje moliti, njihovim zapovedim i naredjenjam pokornost izkazati, tija i onda, kada poleg toga kaj trpeti bi morali. Dače, službe, prez kojih ladavci nemoreju občinsku čestitost i sigurnost zadržavati, moraju podložniki tak, kak nadpostavlene jesu, radi i dobrovoljno obnašati, ne iz straha kaštige, nego kajti pred Bogom to jesmo dužni Poštenje, ljubav, pokornost

i vernost dužen je svaki podložnik ne samo ladavcu, nego takaj njegovim castnikom i naredjenim podpoglavarstvom izkazati.

Ladavci jesu zarad podložnikov, podložniki pako zoveju se vsi vu jednom orsagu, koji via taru, ali ravnajućem ljudem jesu pokorni.

Podložniki jesu različnoga stališa.

Podložnik je i grof i baron, tak kak poljodavac ali meštarski človek. Podložnik je i general i minister, tak kak gemeiner ali pisar. Podložnik je i oberkomeš i kr. sudec, tak kak hajduk ali občinski notarius. Podložnik je i biskup, tak kak kapelan Svaki človek vu orsagu je podložnik, jeden tak kak drugi, i orsačke zakone tak mora obdržavati jeden kak i drugi bez iznimke.

(Dalje sledi).

Jeden stari Medjimurec.

Velika svečanost.

Već od zdavnja nije orsag naš imal takovu lěpu i radostnu svetkovinu, kak ju je na 16-ga julijata obdržavati videl. To je venčanje lěpe mlade kneginje Margite kćeri nadvojvode Jožefa, koje se vu obdržavalo vu budimskoj palači i dvorskaj kapelici sv. Žige. Puno je vremena minulo,

Očna bolest.

Schosberger Henrik dopešal je do 1200 težakov na svoje imanje vu Tófalú, da mu žito požniju. Težaki ovi bili su iz trencínske varmedije, sami jaki i zdravi Slováci. Za nekoliko danov pojavila se je pri nekójih od ovih težakov očua bol, koja se je tak naglo širila med njimi, da su naskoro svi vu tom betegu trpeli. Doktori konstatovali su egip-tonski očui beteg, usled čsa odredil je kotarski sud, da se težaki ovi odmah imaju doma odposlati.

Zdravotvorni zviranjek.

Naša domovina obiluje na sve kraje sa raznovrstnim i zdravotvornim zviranjki; kiselice, zuhke vode, toplice i t. d. dal nam je Bog vu izobilju. Pak eto — još se i novi do vezla nepoznati zviranjki nahadjaju. Vu Lippi najme našel je jedan pastir zviranjek čudnovitoga teka. Varosko poglavarstvo izposlalo je komišiju, koja je taj zviranjek previzitirala i prenašla, da bude ovaj zviranjek čenes zutra velike dohodke nosil a vu poslu zdravotvornosti na veliki glas došel. A daj Bog !

Nova puška.

Komaj su zmislili i vpelavati počeli puščani prah prez dima, već je i to suvisno postalo. Jeden francuz Giffard zvani zmisli je pušku, kojoj nije treba pušćenoga praha. Ova puška nabija se s gazom t. j. plinom. Prednost njezina je, da se pre puščanju nekadi, čevi nikaj nemže a olovu nosi tak, kak su dovezdasnje s prahom nabite nosile. Nema dvojbe, da budu ova pušku pri vojski hasnovati probali, kak su do v. zla svaku.

Strajkujući vojniki.

Vu Londonu događaju se jako čifrate stvari. Nezadavnja podigli su strajku redarstveni službeniki, a vezla dohadja glas, da je i vojska vu Engleskoj počela nezadovoljstvo svoje kazati. Jedna trupa najme, koja je imala službeno izmasirati, zatajila je pokornost i ostala vu kasarni, gde je silovitu zapoved s nabitim oružjem čekala. Komandant za dobro je prenašel svako nasilje odstraniti i vezla nastaje pitanje, kaj iz te stvari bude.

Kolera.

Psali smo, da se je vu nekojih krajih Španjolske kolera pojavila i širiti počela ter vekši broj ljudih vu tom betegu umri. Vezda već prijavljaju novine, da je strahovita ta kuga posud prestala; cela Španjolska izistila se je od kolere, samo još vu pokrajini Valencia zvanaj još lađa. Ali i to samo vu malaj meri. Po tom anda netrebamo se plašiti, ar je ufanje, da se dalje po Evropi nebude širila. Niti nam neđaj Bog još te nesreće, dosta nas kole velika suša i druge nepovolštine.

Čehi i Nemci.

Vu Českoj već se od zdavnja svade Čehi i Nemci zbog jezika. Čehi hoće, da bude v njihovom orsagu prvi i merodavni jezik česki, Nemci pak hoće svoj nemški jezik predpostaviti. Zato nastale su grde svadje med ovom braćom i celi tabor vode jeden proti drugomu. Svadja ova zasegla pak je tijam vu njihovo orsako spravišće. Lepa pelda ove svadje je sledeći slučaj: Vu českom varosu Dux zvanom tak je daleko išel ondešnji načelnik Francel, da je prepovečal česke napise po spomenikih na g. obju ter već gotove dole postrugati dal.

da je magjarska zemlja videla venčanje iz kraljevske obitelji vu Budavaru. Zadnji bil je sam kralj Matijaš, koj se je tu venčal sa Beatriscom, onaj preodčeni naš kralj, koj zbog svojega vitežtva i pravdolubja još denes živi vu vustah naroda magjarskoga. Ali toj svečanosti ima već 500 let. Nadvojvoda Jožef priskrbel je eto narodu magjarskomu potlam tolikih let novo veselje, kad je odredil venčanje svoje ljubljene kćeri vu Budimu. On je jedini iz familije Habsburgovcov, koj se je od Austrije tak rekuć odtrgnul i kak vrhovni zapovednik našega domobranstva čisto pomagjaril; on je, koj je razmel želje magjarskoga naroda. Decu svoju odhranil je i dalje odhranjuje vu duhu magjarskom, i tečajem vnujih letah svetlo je dokazal, da s nami čuti, s nami deli radost i tugu. I s odredjenjem tim, da se kći njegova tma vu Budimu venčati, neskrbeć se zato, jeli budu visoki rođjaki na tom gostovanju prisutni ili ne, dokazal je takaj, da je naš s dušom i telom. Knjeginju lepu Margitu jemle vu svetožihtvo knez Thurn — Taxis Albrecht. Ovoga si je mladenka vu srcu sama zebjala a dobri roditelji nisu proti njenomu izboru nikakove spačke delali, nego su dobrovolno blagoslov svoj roditeljski podelili. Venčanje obdržavalo se je s velikom parodom, sve vu odprtih kočijah javno na veliko veselje gledajućega naroda. Gospodin Bog naj blagoslovi svetožihtvo mladoga ovoga para, Bog ga pozivi vu sreći i diki skupa sa visokimi roditelji vnuoga leta na radost i veselje magjarskog naroda !

Stara povest magjarska.

Postanek (izvor) Magjarov je baš tak, kak od svih narodov — nepoznat. Prastara njihova dogodovština isto tak je nepoznata sve do 884-ga leta potlam Kristusa. Domaći naši spisi, koji su potlam vnoغو stoletjah, pisani, (iz ustmenoga predavanja) pričau, da dolaze od Noemovoga sina Jafeta. Po ovih pripovedkah imal je Nemróth odvetek Jafetov dva sina, Hunyora i Magjara, koji ustanivši se na okolici moetičkoga morja, tak su se pomnožali, da je iz njihovih ostankov izišel hunski i magjarski narod. Nu ovim pričam nemremo vnoغو verovati, nego verujuć drugim istinitešim podatkom, za si gurno moremo držati, da je zibka njihova Azija, negdi prek potoka Volge, na severnoj strani kaspičkoga morja, vu okolici altajskogogorja bila. Od ovoga kraja došlo je i već narodov, kak n. pr. Iluni, Kozari, Avari, Bugari, Jászkuini i t. d. Ovi narodi bili su v prastara vremena susedi Magjarov i rodbina, ter su vu svojoj prilici s njimi jeden jezik govorili.

Med ovimi najpredi su se na meć podigli Huni. Jeden vojda od ovih imenom Etele ili Atila pod svoje gospodstvo je spravil vu V. stoletju sve ove srodne narode ter je s njimi došel vu Evropu, gde je jednu veliku državu vtemeljil, kojoj je sredotočje bila pokrajina Tise. Magjari bili su članovi ove velike svétake države. Nu buduć se je ta država potlam Eteleove smrti zbog svadje i nesloge njegovih sinov razpala, to su oni sa susednimi Kozari se sjedinili. Kakve su vezda n prilike črez nekoliko stotin let (400) preživeli, to je neznano. Samo toliko znamo, da, pritiskani od selčeh se narodov, 884 leta prešli su prek Volge, ter su se naselili blizu ušća potoka Dona na severnom kraju črnoga morja.

Narod magjarski od negda voć je sastojal iz sto i osam plemenov i bil je rez-

deljen na sedem vojskah ili kuezestvah. Svako kuezestvo imalo je posebnoga kneza (vojvodu, vodju,) koji su vu međusobnoj zajednici živeli, nu svoje razrede ravnali su neodvisno, kak otec svoje dete i familiju. Pod veziri bili su poglavari plemenah (hadnagy) i drugi častniki, koji su puka v taboru vodili a v miru ravnali. Svi su doista bili slobodni i plemeniti, nu nekoje familije ipak su osobitu čast zadobile stranom zbog svojega izvora, stranom zbog junačtva ili drugih zaslugah ili krépostih — ter su nad drugimi uzvišene bile.

Narod stvoren je bil na harčuvanje, bil je gječjeren a negda rezvuzdan i preveć vužgan. Ako nisu na njega drugi navaljivali, to su oni predšli vu susedne zemlje ter su tam robili i haraćili. Za vréme mira kratili su si vréme s halasijom i vadasijom (lovom rib i druge divjačine). Jeden del naroda bavil se je s povanjem živin; na jednom mestu je pod satori stanovail i samo je onda dalje išel, kada je svojom marhom tu sve popasel. Poljodjelstvo još nisu poznali jako, rukotvorstvo (mestrije) pak su samo ono vodil, koja su se zanimala s pripravljanjem oružja i oprave; te su bili kovači, gladitelji sbljah, kovatelji streliech, pak varge (čiz-mari).

Po veri bili su doista narod poganski, nu ipak su verovali jednoga Boga, koj je sve stvoril, sve uzdržava i upralja. Ovomu su navadno žrtve doprinášali na bregih ili v berekih svojom marhom zaklavom. Zatim su poštuvali zrak, vodu, ogenj i zemlju a osobito pak sunce, kak takve stvari, od kojih su najveć božjega dara živaili. Oni su mislili, da dobri Bog samo dobro more dati ljudem; betegi pak, nevolje i druge nesreće da dohadjaju od zločestoga duha, kojega su zvali: vrag. Verovali su v nevmrtelnost duše; mrtve svoje pokapali su v bereke polek potokov, a spomenek njihov proslavili su s karminami. Med verozakonskimi obredi najsveteši jim je bila prisega, koja se je vu tom sastojala, da su prisigjući iz zarezanih rukah krv spu-tili v jednu posudu ter su ju izpili izrekašći prokletstvo na prekšitelja prisege. Imal su i redovne koje su zvali proroki (jósock); ovi su iz dobah žrtvovanih živin prorokovali buduća pripećenja, na za bavah i svečanostih popćevali junačke i druge popevke, a narodu, koj jih je v jako velikom poštuovanju imal, bil tolaćnik, vraćitelji i njihovi mudraci (filozofi.)

Dve male malenkosti.

Pošten navuk.

Hoćeš ljubv srdeu tvomu,
Tak po letu ju sruboči,
Prikladni su k poslu tomu
Dagi dani, tople noći.

A po zimi s dragom mora
Savez biti sasvim gotov,
Jer je stran mraz van dvora,
Ima svega polag potov.

Šilo za ognjilo.

Ona njemu :

Gde god tebi noge stoje,
Tak ti pog ed vu me lepši:
Pazi dobro o i svoje,
Da bedasto neoslepši.

On njoj :

Makar presla si već dalko,
Ogledavaš se sto puti;
Pazi rajši na se malko,
Mogla bi si vrat zmeknuti.

Emanuel Kollay.

Koburg Ferdinand.

Kada je bugarski knez Koburg Ferdinand prije kratko vreme odputovao u Karlsbad na kupel, taki su nekoji politikoši sumnjati pečeli, da je to putovanje prvi korak k njegovoj resignaciji. Vezda idu svakojaške verzije po novinah na pogledu ove stvari, a nekoje baš spominju resignaciju kneževu. Veliki povod k tomu daje to okolnost, da je obitelj Koburgovcov u prisutnosti kneza Ferdinanda početkom juluša ovdj familijanu sednicu obdržavala. Mi nemremo nikaj reći, nego mirno čekajmo dalnja pripečenja.

Battenberg Sándor.

Čudnoviti glasi razprostiraju se o knezu Battenbergu slivničkomu junaku. Taj clovek kak bivši bugarski knez, potukel je srbsku vojsku pri Slivnici ter knezovini bugarskoj priskrbel mir i red, za svoje junačstvo za- dobil je tu hvalu, da su ga vlastiti njegovi soldati vlovili i on bi po intrigah ruske vlade lišen časti i tronuša kneževskoga ter iz Bulgarije pretiran bil. Pak eto, vezda se govori, da se trsi na knezovski trouš nazad dojt i zato je toliko čuti o resignaciji vezda-njega kneza Koburg Ferdinanda. Orak se vremena i ljudi premenaju!

Veliki požar.

Takvih ognjov je malo po svetu, kak je nezdavnja bil vu turskom glavnom varšu Carigradu. Veliki del toga varša gradjen je od samoga drva, zato ako se tu oženj pripeti, nezgori 15—20 hižah, nego na stotine jih je za kratki čas vu prahu i pepelu. Ovak nezdavnja pripetil se je oženj vu jednom drvnom skladiču, odovud prešel je oženj na susedne sgrade i za kratko vreme bilo je preko 900 hižah do fundamenta izgorelo. Moremo si misliti nevolu siromašaih ovih pogoreleov.

Lutrijaši.

Suly Lacko i Köves Bela mladi stonovniki vu Vespriimu pogodili su glavni broj bečkih orsa kih zgoditkov, na kojega su duže vremena igrali. Glavni broj 115. 515 do nesel je srećnim ovim igraćim nikaj menje kak punih sto jezer forintih. To bude barmes lepa delitba mad dvemi lutrijaši! Pak naj što rače, da je bedasto na loze igrati!

Izbor učitelja.

Vu Nedelištu bil je 19-ga juluša izbor za popunjenje tretjega učiteljskoga mesta. Izebran je Muršič Luksč aladi učitelj, koj je letos preparandiju vu Čakovcu zvršil. Dn goga kompetenta niti nije bilo.

Svečanost.

Vu Varašdinu 23-ga julin a. Gradsko zastupstvo grada Varašdiba zaključilo je vu svojoj urednoj sednici, da se dan venčanj Nj. c. i kr. Visostih nadvojvodkinje Marije Valerije sa nadvojvodom Franjom Salvatorom ovako proslavi: 1). Na dan venčanja dne 31. nakitil bude se grad sa zastavami, vu 10. vuri bude svedena služba božja, posije podne veliki bankeť 2). Zastave visele budu 5 dana, jer vu nedelju 3-ga augustuša bude izvanredno velika pu-ka svečanost priredjena, na koju bude slobodan ulaz za svakoga. 3) Zastupstvo stvorilo je i zakladu od 500 forť za večna vremena, iz koje budu se kmati svake godine na taj dan deliti petorici siromašnih purgara. — Pitanje: kaj budu Čakovčanci na spomenek ovoga dneva vurediti?

Oženj.

Vu Sv. Martinu bil je 23-ga o. m. oženj. Vužgala se je ob 11 vuri pred

poldau kovačnica, koja je na sredini sela. Kovačnica i poleg stoješa gospodarstvena stanja su zgorale Sreća; da veter nije puhal, ar bi drugo više hiž zgorelo vu seiti. Ljudi su sve vintli, da se oženj ne rezširi. Došla je i grofovska spricalka iz Novidvorov. Pri gašenju najveć su pomagali g. Ditrich cakovečki ranfangač, koj je ravno onda sa svojimi dvemi pomoćniki tam bil. Nadalje g. Rosenberg štacunar, koj je s tak velikom silom pomagal gasiti, da vezda be- težen leži.

Žetva.

S žetvom, hvala Bogu, moremo letos zadovoljni biti. Kak mera kaže, na jednoj katastrofnoj, (velikoj) mekoti zrasto je po 14—16 hektoliterov pšenice (važje 76—79 kile), 12 hektoliterov hrži (važje 72—74 kile), ječmen 13—15 hektoliterov (važje 64—69 kile), repica po 12 hektoliterov (važje 66—69 kile). Zob još nije sva po- žeta.

Medjimurske pučke pesme.

Cveteć protuletai.

Cveteć protuletai,
Kak si frižek lépi,
Kak si frižek lépi
Dok te rosa jači!

Letni denek dojde,
Potlači te sunce,
Tak i tužen clovek.
Dok mu mladost teče.

Lok mu mladost teče,
Črlena su lica,
Srednja doba dojde,
Povehneju lica.

Srednja doba dojde,
Povehneju lica,
Stara doba dojde,
Skrije ga zemljica.

Kupica kupica,
Lépa si črlena,
Lépa si črlena,
Puna si čemera.

Morem te popiti,
Makar mi vumreti,
Denes te popijem,
Zutra v zemlji gnijem
Denes sem zdrav vesel.
Zutra pak vre mrtev.
To su tužne reči,
Nj m ni moći zbeći.

Nekaj za krateć čas.

1. Bicklišta. Ako vezda v nedelju, gda budem išel vu Varašdin na spancer, — nejde ni eden bicklišta pred menom, niti za menom, onda budem ja na mojim bicklinu prvi vu Varašdinu

2. Hauskrecht: „Ču u gospodin, oštariaš mi je rekul da sam ja jedno marše, a oni mi pak veliju, da sam osel. — To jeden od njih dveh nejma ipak prav. Ali neznam koj?

3. Naj si premisliju, ja sam njim vu

Bacu videl jednoga harapina, koj je tak crni bil, da smo morali sveću vužgati pred njim, ako smo ga hoteli videti.

A ja sam njim pak vu Varašdinu videl jednoga gospona, koj je bil tak suhi (mršav), da je moral dva put črez vrata vu hižu stupiti, ako ga je gdo hotel videti.

4. Gost: Kelner! Ja bum platil!
Kelner: Pak kaj imaju?
Gost: Strašnu glavobolju!

5. Čistil i frajhal je zidar hižu jedne vdovice. Da njoj faleše taj popravek dojde, obečala je zidaru poleg njegove plaće i koštu (hranu) — Za zajtek dela je pred njega kruha i putra. — „Tu imate Johan! Vzemite si, kuliko vam je treba.“ — Zidar Johan počme debelo rezati kruh, a još debliše mazati na kruh putra. Nestajalo je jednoga, nestajalo je drugoga. Sirota vdovica čudi se i pečući nad tolikim zidarskim gladom, pak da njoj barem nekaj od toga ostane, rekla je tobož od šale zidaru: „Ej Johan, vi znate dobro mazati.“ — Zidar se potsjil, tobož da nezna kam ona cilja, — nego je ipak pokazal, da tobož razme i da ga ona hvali kak on dobro zna ziđe mazati, vu tom rekul je: „Ali me i ljudi hvaliju.“ — Za čas je opet vdovica ozbiljno natuknula: „Ali je puter dragi.“ — Zidar na to čisto nedužno: „Ali je i dober.“ — Na zadnjić zaviknula je žena vu srditosti: „Ali jeden funt košta 40 krajcarov“ — „Ali je i bogme vrēden“, odgovoril je zidar Johan pak si i zadaji falačec putra namazal na kruh.

6. Željeznički činovnik: Žurite se, drugać vlak odide, pak vi tu ostanete!
Muž: Je, to bi ja rad videl! Im vre imam katu!

Glād Ferencz.

Gabonaárak. — Cena žitka.

1 m. mázsa. —	1 m. cent.	frt	kr.
Buza	Pšenica	6—80	—
Zab	Zob	6—	—
Rozs	Hrž	5—	5.50
Kukoricza	Kuruza	5—	80—
Árpa	Ječmen	5—	50 6.50
Fehér bab	Grah beli	6—	—
Sárga >	> žuti	4—	50—
Vegyes >	> zmēšan	4—	25—

LOTERIJA. Bpešt 20. juluša 1890. **16 13 86 10 38**

NYILTTER *)

Weisse Seidenstoffe von 60 kr. bis fl. 11.45 p. Meter — glatt und gemustert (ca. 150 versch. Qual.) — vers. roben- und stückweise. porto- u. zollfrei das Fabrik-Dépot G. Henricberg (K. u. K. Hoflieferant), Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

*) E rovát alatt közlöttékert felelősséget nem vállal a szerkesztő.

ODGOVORNI UREDNIK:
MARGITAI JOZSEF.

Hirdetések.

Egy jó házból való ifju Fischel Fülöp helybeli könyvnyomdájában mint

tanonc

alkalmazást nyerhet. Csakis 3—4 közép vagy polgári iskolát végzett tanulók ajánkozhatnak.

Bővebbet lapunk kiadóhivatalában.

867 tkvi szám 890.

Arverést hirdetemény.

A perlaki kir. jbiróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstárnak Csehovecz község eleni kielégítési végrehajtás ügyében 495 frt 75 kr. tőke, 12 frt végrehajtás kérelmi s ezuttal 8 frt 65 krban megállapított árverés kérelmi költség behajtása céljából a nagykanizsai kir. törvényszék (perlaki kir. jbiróság) területén fekvő Csehovecz község 1 sztkjében A I. 1—2. és 6—8. sor 5. 58. 392/a 4. 96. hr. számok a. felvett ingatlanok 1003 f.t. becsárban Csehoveczra a községi bíró lakásán 1890. évi augusztus hó 2-án d. e. 10 órakor megtartandó nyilvános árverésen eladogatni.

Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár.

Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10 százalékat készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni. Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben még pedig az első az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt, a másodikikat ugyanattól 30 nap alatt, a harmadikat u. attól 60 nap alatt minden egyes részlet után az árverés napjától számított 6 % -os kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módozatok szerint lefizeni. Ezen hirdetemény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák A perlaki kir. tkvi osztályánál és Csehovecz község előljárásgánál megtekinthetők.

Perlakon, 1890. május 14-én. 645.

2412 tk. szám 890.

Arverési hirdeteményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Jambrovits László végrehajtatónak Jambrovits Ferenc végrehajtást szenvedő elleni 155 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a nkanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. jbiróság) területén lévő VII hegykerületi 797 tk. 164 hrsz. a felvett ingatlanból végrehajtást szenvedettet illető $\frac{1}{2}$ részre 162 frt becsértékben; a VII. hegykerületi 79 tk. 162 hrsz. a $\frac{2}{3}$ részre 84 frt becsértékben; továbbá a végrehajtási törvényczik 159 §-a értelmében a következő egész ingatlanok VII hegykerületi 79 tk. 144 hrsz. a. 42 frt 50 kr., ugyanitt 146 hrsz. a. 50 frt., ugyanitt 149 hrsz. a. 42 frt 50 kr.; ugyanitt 163 hrsz. a. ingatlan legelő és erdő illetményvel 377 frt

50 kr.; ugyanitt 145/a hrsz. a. 20 frtra becsült ingatlanra az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi augusztus hó 14. napján d. u. 3 órakor a VII hegykerületi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékat készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csáktornyan, 1890. évi június hó 9-ik napján.

A csáktornyai kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság. 644

2197. tk. szám 890.

Arverést hirdeteményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság, mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, miként a csáktornyai takarékpéztár végrehajtatónak néhai Peperkó Györgyné szül. Laposi Viktória hagyatékos végrehajtást szenvedő elleni 70 frt tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék területéhez tartozó csáktornyai kir. járásbíróóság területén lévő Csáktornya községben lévő 138 tkjben 362 hrsz. a. ingatlanból örökhagyót illető felére 76 frt becsértékben, ugyanitt 198/a és 198/b hrsz. a. felére 891 frt becsértékben, ezen ingatlanokhoz tartozó legelő és erdő illetmény felére 50 frtra becsült ingatlanok s tartozékai 10/10 évi augusztus hó 11-ik napján d. e. 10 órakor a csáktornyai kir. járásbíróóság telekkönyvtárában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok kikiáltási árának 10 % -át vagyis 7 frt 60 krt 89 frt 10 krt és 5 frtot

készpénzben, vagy az 1881 ik évi LX. t.-cz. 42 §-ában előirt óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni, a többi feltételek a bíróságnál megtekinthetők.

Kelt Csáktornyan a kir. jbiróság mint tkkvi hatóságnál, 1890 évi május hó 26-ik napján. 642.

2327 tkvi szám 890.

Arverési hirdeteményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbíróóság mint telekkönyvi katóság közhírré teszi, hogy Percornk János végrehajtatónak Bernáth Rokus és neje Jelenits Mária végrehajtást szenvedő elleni 54 frt 98 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. járásbíróóság) területén lévő zalaujvári 5 sz. tk. 15 hrsz. a. 221 frt, 5 hrsz. a. 77 frt, 127 hrsz. a. 357 frt, 741 hrsz. a. 200 frt, a legelő és erdő illetményre 50 frt, a pribiszláveczy 217 tk. 727/b hrsz. a. 82 frt, a pribiszláveczy 243 tk. 681/c hrsz. a. 227 frt, a pribiszláveczy 274 tk. 604/b hrsz. a. 26 frtra becsült ingatlanokra az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi augusztus hó 14-én d. e. 10 órakor a zalaujvári községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 % -át vagyis 22 frt 10 kr, 7 frt 70 kr, 35 frt 70 kr, 20 frt, 5 frt, 8 frt 20 kr, 22 frt 70 kr, 2 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi novemberhó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csáktornyan 1890. évi június hó 3-ik napján.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság. 643.

Több arany-, ezüst- és bronzéremmel, valamint díszoklevelekkel kintüntetve.

Üvegfestmény-utánzatok.

(Diaphoniák.)

Ezek teljesen pótolják az üvegfestményt, több mint 800 különféle kép és alapmintázat, párkázatok, sarkokat és rozettákat stb. mind tartós és valódi színű, szolgáltató:

SCHIFFER VILMOS FIA

üveg, lámpa, tükör és porcellánedény üzlete Nagy-Kanizsán, hol a képek meg is tekinthetők.

Ezen pompás utánzatok a fentebb említett, ó német, vallásos és más genrűből, egyes levelekből állanak, melyeket a használati utasítás mellett bármily lapra, akár milyen nagyságu legyen az könnyen és tartósan illeszthetni, s melyek legkülönfélebb összeállításuk által e leggyönyörűbb ablak díszítéseket szolgáltatják. A diaphoniák alkalmazhatók két ablakszem közé függő ernyő gyaánt, s a szép díszítéseken kívül verandákon stb. felragasztva teljes védelmet nyújtanak a napsugara ellen. Illusztrált katalógus I. márká. 636 3—3

Képviseelő: Nagy-Kanizsa és annak vidékére nézve: Schiffer Vilmos fia üveg, lámpa-, tükör- és porcellánedény üzlet Nagy-Kanizsán, hol a képek meg is tekinthetők.